

Friskhetstecken

KÖR INTE OM i snösträngen, säger jag.

Förra gången sa du ingenting, svarar sonen.

När mammar inte längre bryr sig, då är de bra bleka.

Vilken tur att jag hann åka till USA, tänk, när dom var här var ni små!

Du hinner med många resor till, muntrar sonen upp.

Januaridagen är bara en glimt. Men den glimtar dock till. Senast såg jag den inte. Varför inte hyra ut huset och skaffa mig en säng i det stora sjukhuset för gott, kom tanken efter de första permissionerna.

Hade inte ens behövt vara i enkelrum, nä, bara dra för de varmgula draperierna och luta kroppen mot den höj- och sänkbara. Tre mål mat om dagen, vänliga ögon och röster, en telefon där yttervärlden sipprade in behagligt portionsvis, en radio ifall att, ett och annat kapitel att njuta av efter ork plus en ringklocka som trygghet.

Hemma kom kärt besök.

Oj, oj, sa svägerskan, vad har du nu hittat på?

Oj, oj, sa hennes dotter.

Oja er inte, svarade jag, sätt igång och städa i stället.
Och genast blev de piggare.

Nu är det fart på farmor! ropade barnet några dagar senare. Ja, hon vilade sig inte bara, nu stod hon i köket och hackade grönsaker till tacos.

Lillasystemen, som vuxit sig två veckor längre och börjat med nya språkliga uttryck, sträcker upp armarna. Nä, även en sexmånaders är för tung att hålla mot höften, det får vänta. Men inget kan hindra mig att tillsammans med storebror smyga runt med ficklampa i mörka rum medan de vuxna tittar på Let's dance.

Fin hjärna, har doktorn sagt om min. Men så var det den vita fläcken, den lilla blödningen. Det utforskade området.